

# Kymenlaakson Kylät ry kylien kehittämishjelman seminaarimatalla Viron Sillamäessä 11. – 13.8.2006



Tehokkaan aamuherätyksen (klo 5.00) jälkeen seminaariväki suoritti maihinnousun Sillamäkeen.

Tiivistä ryhmätyöskentelyä ohjelman painopisteiden kimpussa heti aamupalan jälkeen



Lauantain retkellä tutustuimme Narvaan. Taustalla Narvan linna ja vastaranta onkin jo Venäjää



Opastettu kierros Narvan linnassa. Kuvassa keskellä mainio oppaamme Helfi



Seuraava tutustumiskohteemme oli Kuremäen luostarialue, jossa ihastelimme mm. taidokkaasti tehtyjä puupinoja. Matkaseurueemme kokoontui myös Pyhän puun äärelle.



Kotimatalle lähdössä. Keltainen rakennus on majoituspaikkamme Hotelli Krunk.



Lähtönäkymä Sillamäen satamasta kuvattuna m/s Vironian kannelta.



Kymenlaakson kylien kehittämissuunnitelman päivitys on ollut käynnissä jo syksystä 2005 lähtien. Hallitus päätti järjestää päivitystyön puitteissa seminaarimatkan. Kiinnostavalta kohteelta vaikutti Viron Sillamäki, johon avautui laivareitti Kotkasta kesällä 2006.

Seminaarimatka tehtiin pioneerihengessä, lähdimme tutustumaan ennestään lähes kaikille vieraaseen kohteeseen., neuvostovallan aikana tyystin suljettuun Sillamäen kaupunkiin. Seminaarityöskentelyn lisäksi tutustuttiin paikallisiin oloihin ja nähtävyyksiin, nautittiin ruoasta ja mukavasta seurasta. Paikalliset järjestelyt sujuivat kohtuullisesti. Jos ei ihan heti, niin pienen neuvottelun jälkeen ainakin.

Matkakohteena Sillamäkeä voi lämpimästi suositella. Pientä viilausta sinne ja tänne varmasti paikallisesti kaivataan, mutta koimme olevamme tervetulleita vieraita ja matkamme oli lopultakin onnistunut. Huonollakin englannilla pärjää ja loput voi selittää käsimerkein....(kyläasiamiehen kommentti).

Matkanjärjestäjänä **haluan kiittää kaikkia mukana olleita joustavasta, kärsivällisestä ja iloisesta matkamielestä.**

## **Perjantai 11.8.**

Kello lähestyy iltakuutta, odottelemme Erkin kanssa bussin tuloa Kouvolaan. Ensimmäiset reissaajat ovat lähteneet Kausalasta jo toista tuntia sitten. Bussiin noustessa huokaan helpotuksesta, tähän mennessä kaikki ovat reitin varrelta mukaan löytyneet. Saavumme kohta seitsemän jälkeen Kotkan satamaan, johon saapuu loppuseurueemme eli Virolahden ja Miehikkälän porukat. Selvittelemme lippulappukäytännöt, läpäisemme tullin ja nousemme m/s Vironiaan. Hytit yllättävät siisteydellään ja tilavuudellaan.

Iltaa vietetään kahvilatiloissa. Monien kummastukseksi laivan myymälä on kiinni eikä edes aukea illan aikana. Selitykseksi saamme kuulla, että myymälä ei saa olla auki Suomen aluevesillä. Kahvilat ja baaritkin sulkeutuvat suhteellisen ajoissa, joten nukkumaan vain. Yöllä moni herää sankkaan savunhajuun. Tuli valiteltua savunkatkaa jo kotona, mutta täällä se vasta tajuntaan iskeekin. Monelle tuottaa päänvaivaa myös aikainen herätys. Nousu laivasta kun tapahtuu jo klo 6.

## **Lauantai 12.8.**

Aamulla huomaamme, että huoli heräämisestä oli turha. Valtavalla pauhulla kellot soivat ja naisääni ilmoittaa kellon olevan viisi. Jokainen on taatusti herännyt.

Pääsemme maihin suhteellisen nopeasti ja jo aamuseitsemän tienoissa olemme majoittuneet kauniisiin, tilaviin huoneisiin Hotelli Krunkissa ja istumme aamupalapöydässä. Hetken levon jälkeen alkaa seminaarityöskentely, johon meitä johdattaa puheenjohtaja Merja. Jakaudumme ryhmiin pohtimaan kylien kehittämisen painopisteitä. Keskustelu on vilkasta ja rönsyilevää, annettu aika tuntuu loppuvan kesken. Kokoamme ajatuksiamme paperille ja käymme edelleen pohdiskelevaa keskustelua.

Aamupäivän ahkerointi tuottaa monia ideoita. Merja armahtaa jo seminaariväkeä päästäten porukan vapaalle, hallitus sen sijaan pitää vielä oman kokouksensa. Kokous kestää pitkästä esityslistasta huolimatta vain reilun tunnin, joten meidän on pakko todeta, että ajankäyttö kotimaan rajojen ulkopuolella lienee tehokkaampaa ja meidän lienee syytä muulloinkin pitää hallituksen kokouksia jossain vähän kauempana....

Lounaan jälkeen lähemme oppaamme Helfin kanssa tutustumisretkelle Narvan linnaan ja Kuremäen luostarialueelle. Mainio oppaamme kertoo matkan varrelta kaiken mahdollisen; kuulemme taisteluista Sinimäen tantereilla ja Sillamäen synkstä historiasta sotateollisuuden varjossa. Kun kohdalle ei juuri satu mitään erityistä kohdetta, höystää hän juttujaan pikku-Kallen vitseillä.

Reipas oppaamme juoksuuttaa meitä läpi kohteiden; Hopsis, hopsis, vauhtia töppösiin! Rauhoittumisen aika on Kuremäen luostarissa, jossa sanattomina seuraamme juuri alkavaa ortodoksista palvelushetkeä.

Kaiken kaikkiaan vietämme mukavan ja monipuolisen iltapäivän, kunnes palaamme hotellille päivällistä varten. Erityisiä illanviettotarpeita ei ilmaannu ja asetumme yöpuulle hyvissä ajoin.

## **Sunnuntai 13.8.**

Aamupalaa saadaan porukan toivomuksesta venytettyä vähän myöhempään. Kun runsas aamupala on nautittu, huomaamme, että meillähän olisi aikaa tehdä pieni ostoskierros. Pienten tuliaisten toivossa lähemme paikalliseen kauppakeskukseen, joka on sunnuntainakin avautunut aamukymmeneen mennessä. Monet käyvät paikallisissa ”kukkakaupoissa”, joissa yllättäen myydään paljon muutakin kuin kukkia. Erkkikin mieltyy eräaseen edulliseen oveen. Hei ja haloo! Emme vie kotiin lapsille tuliaiseksi ulko-ovea!

Ostosten jälkeen on lähdettävä kohti satamaa, sillä m/s Vironia starttaa kotimatalle puolen päivän tienoissa. Kotimatalle ei ole erityistä ohjelmaa varattu. Pääsemme vielä ostoksille laivan myymälään ja seuraamme televisiosta yleisurheilukisoja. Hiljaa keinutellen laiva saapuu kohti kotisatamaa, johon rantaudumme iltakuudelta.

Virolahden ja Miehikkälän väki erkanee seurueestamme jo tässä vaiheessa. Bussi palauttaa porukkaa perjantaisiin lähtöasemiin. Retki on tehty. Kotiinpaluu on aina mukavaa.

valokuvia otti ja asioita kirjasi kyläasiamies Sirpa